VOOR DE PROLETARISE REVOLUTIE!

DISCUSSIE

Orgaan

Uitgegeven door linkse arbeiders

Int. Instituut Soc. Geschiedenis Amsterdam

Augustus '35 No. 15.

OVER HET HISTORIS-MATERIALISME.

Het is wel het Hist. Mat. wat saamgevat in de uitdrukking dat het maatschappelik zijn het bewustzijn bepaalt, wat behoord tot een van de minst begrepen opvattingen omtrent het Marxisme.

Steeds hoort men in discussies de uitdrukking, het maatschappelik zijn bepaalt het bewustzijn, en wanneer je dan vraagt wat hiermede wat hiermede eigenlik bedoeld wordt, dan blijkt dat deze uitdrukking is gaan behoren tot een van die slagzinnen, zoals bv. van Houten's cacao is de beste. Het is zo'n uitdrukking die al tot heelwel misvattingen aanleiding heeft gegeven.

Daarom zullen we trachten een en ander wat nader te bekijken en eens gaan zien, wat we moeten verstaan onder het maatschappelik-zijn.

De eigenlek der maatschappij berust op de verdeling van den arbeid om zodoende den grond- en grondstoffen te kunnen bewerken.

De gereedschappen welke de mensen in dit proces gebruiken, bepalen tevens de verhoudingen waarin de mensen in dit proces tegenover elkaar komen te staan.

De mensen staan dus tegenover elkaar in arbeids en productie-verhoudingen. Deze arbeids- en productieverhoudingen berusten op de techniek.

Wanneer nu de techniek verandert zullen dus tevens de productieverhoudingen veranderen, dat wil zegen; de mensen die in het productie-proces anders tegenover elkaar komen te staan.

De productieverhoudingen zijn tevens eigendomsverhoudingen.

Zo is het bv. voor iedereen duidelik dat wanneer de productieverhoudingen zich zullen wijzigen tevens de eigendomsverhoudingen zullen veranderen.

In welke verhouding staan wij nu als arbeiders in het productieproces?

Wij staan in de verhouding van niet-bezitters tegenover de bezitters.

Wij zijn door de techniek een onderdeel der machine geworden, beter gezegd, de machine heeft ons als proletariërs voortgebracht, evenals zij de bourgeoisie heeft voortgebracht. Wij zijn geschijden van de productie-middelen, inndien zin, doordat wij er niet over hebben te beschikken en dus ook niet over de producten welke wij hebben voortgebracht.

De bourgeoisie is den bezitter der productie middelen. Wij als arbeiders bezitten niets anders dan onze kracht om te arbeiden, onze arbeidskracht, welke wij moeten verkopen aan hen die de productiemiddelen bezitten.

Wij staan dus niet individueel tegenover de bourgeoisie maar als klasse van bezitlozen, evenals de bourgeoisie niet individueel tegenover ons staat maar ook als klasse.

Wij kunnen dus zegen, dat de productie en eigendoms-verhoudingen in

weze aan verhouding betekent van klasse. Samenvattend kunnen we dus zeggen; de grondslag der maatschappij berust op de Techniek.

Van de gereedschappen hangen dus af, de productieverhoudingen der mensen onderling in het productieproces.

De productieverhoudingen zijn tevens eigendomsverhoudingen en verhoudingen van klassen. Deze productie-verhoudingen de verhoudingen dus van klasse tegenover klasse kunnen we samenvatten in de uitdrukking, het maatschappelijk zijn.

Wanneer men dus zegt het maatschappelijk zijn bepaalt het bewust zijn, bedoelt men eigenlijk dat de klassen eigendoms- en productieverhoudingen het bewustzijn der mensen bepaald. De plaats die een mens dus inneemt in het productieproces bv. van proletarisr tot bourgeoisie, dus van niet bezitter tot bezitter vormen tevens zijn begrippen zijn opvattingen zijn denken nml. als niet-bezitter en bezitter.

De kapitalisten denken als kapitalisten en de arbeiders denken als arbeiders.

De opvattingen van den Kap. worden grotendeels bepaald door zijn plaats als bezitter, de opvattingen zullen dus in groten lijnen overeen komen met de andere bezitters.

Zo is het ook bij het proletariaat de opvatting van de arbeider zal evenzeer grotendeels met zijn makkers die in dezelfde positie verkeren als hij overeen komen.

Daarom kunnen we dus spreken van klasse-bewustzijn. Hoe beter, hoe klaarder het proletariaat zijn plaats in het productie proces maat inzien des te diepser des te klaarder zijn klasse-bewustzijn.

Het klasse-bewustzijn is een cyclus van de klasse,eigendoms- en productieverhoudinge wijl deze weer een cyclus zijn van een bepaalde stand van de techniek. Er daar de techniek steeds veranderd zullen ook de verhoudingen veranderen onder de mensen.Dus tevens het bewustzijn veranderd.

Wanneer op een gegeven tref van ontwikkeling de productiekrachten in strijd komen met de eigendomsverhoudingen. Wanneer de eigendomsverhoudingen een rem worden voor de verdere ontplooiing der productiekrachten,dan is de maatschappij verdeelt in twee kampen. Zij die belang hebben bij de bestaande eigendomsverhoudingen, dus bij het bestaan van deze maatschappij en hen die belang hebben bij het vernietigen der eigendomsverhoudingen om zoodende verdere ontplooiing der produktiekrachten mogelijk te maken. Dit proces van de omvormingder oude maatschappij tot een nieuwe, heeft enorme invloed op het bewustzijn der mensen. Oude opvattingen worden vernietigd, nieuwe worden geboren.

De taak van hen die revolutionair is, is in dit proces,steeds te wijzen op de nieuwe vormen op de nieuwe gezichten om steeds duidelijk en klaar de arbeiders dit voor te houden, dat door de ontwikkeling der techniek de verhoudinge tussen kapitaal en arbeid steeds scherper wordt.

Hier rijken en daar gelende.

Dat de bourgeoisie al haar maatregelen moet nemen steeds meer het levensniveau der arbeidersklasse moet vernietigen, omdat de eigendoms-verhoudingen in strijd zijn met de ontwikkeling der techniek,omdat de bedrijven rendabel moeten zijn, gepaard met winsten moeten maken en dat kort willen wanneer de onkosten zo laag mogelijk zijn. En zijn deel van de onkosten is het loon van den proletariër.

Steeds moet er op gewezen worden dat op de basis van het privaat bezit dus binnen het raam van deze maatschappij, er geen enkele verbetering voor de arbeiders als klasse zen bereikt worden.

[illegible]

En aangezien de Middenstand een deel van het kapitalisme is, doordat zij in het kapitalisme haar voedingsbodem vindt, zal zij met hand en tand de bourgeoisie ter zijde staan en zich keren tegen het proletariaat, wanneer dit strijd voert voor een maatschappij waarin de loondienst, dat is de uitbuiting, zal zijn opgeheven.

Het antwoord op den vraag van de kop van dit artikel moet dus luiden;

N E E N !!!

-x-x-x-x-x-x-x-x-

NAAR EEN NIEUWE ARBEIDERSBEWEGING.

De machteloosheid.

De arbeidersbeweging toont het beeld van de grootste verwarring. Talloze organisatie's en stromingen bestrijden elkaar, terwijl de hongerszweep der bezittende klasse de brede massa's telkens opnieuw striemt. En na iedere zweepslag stijgt de verwarring in het kamp der arbeiders. Eenheids-apostels bezweren de arbeiders hun onderlinge strijd te staken, om gemeenschappelijk tegen de bezittende klasse op te trekken. Deze dwazen begrijpen van de hele situatie niemendal. Ze menen, dat de arbeidersklasse zo machteloos is door haar gespletenheid, terwijl in werkelijkheid de steeds grotere innerlike verdeeldheid ontstaat door de telkens duideliker blijkende machteloosheid. Bij iedere nieuwe zweepslag laten de bezittende klasse zien, hoe de arbeidersbeweging, die de massa's gedurende de laatste 50 jaar in moeitevolle offerende strijd hebben opgebouwd, niets waard is tegen de aanvallen van het kapitaal. De oude arbeidersbeweging blijkt, zoals Gorter het uitdrukte, een papieren zwaard tegen een stalen harnas.

Waardoor is nu de oude arbeidersbeweging niet opgewassen tegen de kapitalistiese klassen? Waaruit ontstaat de machteloosheid der oude beweging? We wijzen hiervoor allereerst op twe oorzaken. Een eerste is de oude beweging geheel gericht op de geleidelike verbetering van het levenspeil binnen het raam van het kapitalisme. 't Noodlottige daarvan is, dat er geen sprake van verbetering kan zijn, zodra de kapitalen niet meer renderen, zoals dat in crisis-tijd het geval is. De machteloosheid ontstaat dan niet uit zwakte der arbeidersbeweging, maar uit "natuurlike onmogelikheid" om veren te plukken van een kikker. De tweede oorzaak van de machteloosheid ligt op ander terrein, nml. in de ontzaglike macht van het kapitaal.

Dat was niet altijd zo. Vroeger waren de kapitalisten veel minder georganiseerd dan tegenwoordig. Zodoende konden de arbeiders den strijd tegen de ondernemers aanbinden door voor hun beroep het werk neer te leggen. Het waren daardoor altijd betrekkelik kleine groepen, die in den strijd waren en de vakverenigingen waren de natuurlike leiders dezer bewegingen. Zeer zeker waren bij dergelike actie's lang niet alle arbeiders georganiseerd, maar ze aanvaardden de leiding der vakbeweging als een vanzelfsprekendheid. De "beweging der arbeiders", dus de staking van georganiseerden, ongeorganiseerden, christeliken, neutralen, enz., stelde zich onder de leiding der "georganiseerde arbeidersbeweging". De "beweging der arbeiders" en de "arbeidersbeweging" vielen dus samen.

Maar gaandeweg werd dat anders. De ondernemers sloten zich in trusts, kartels en monopolie's aaneen, waardoor ze zo'n machtig block tegen de arbeiders vormden, dat deze er met hun beperkte beroepsstakingen helemaal niet tegen op konden.

B3

B3

B3